

Hoe zou je het thuis doen?

‘The hardest thing in the world is to simplify your life, it’s so easy to make it complex’.

Dit is een uitspraak van Yvon Chouinard, de oprichter van het buitensportmerk Patagonia, die inmiddels ook bekend is van zijn opvallende manier om zijn bedrijf te leiden. Vrij vertaald betekent het: ‘het moeilijkste ter wereld is om je leven eenvoudig te houden, het is zo makkelijk om het ingewikkeld te maken’. Precies dat is één van de belangrijkste uitgangspunten van de JP: we houden het graag zo simpel mogelijk. En wij vertalen dat vaak naar de vraag ‘hoe zou je het thuis doen?’

De kern van ons werk gaat om de samenwerking tussen begeleider en cliënt. Het is dus zaak om dát steeds op de voorgrond te blijven zetten, hoe ‘verleidelijk’ het ook is om naar protocollen, richtlijnen of werkzaamheden eromheen te kijken. Om steeds bij die eenvoud

te blijven, vraagt een constant bewustzijn op allerlei vlakken: niet de organisatorische processen voorop, maar dat wat er tussen cliënt en begeleider gebeurt, niet de coördinatoren en het centraal bureau voorop, maar de locatie, niet de regels en richtlijnen voorop, maar het gezonde verstand. In al die bijna 25 jaar dat de JP nu als zelfstandige stichting bestaat, blijven we dat soort uitgangspunten op de voorgrond zetten. Want de JP heeft alleen bestaansrecht, doordat alle medewerkers keer op keer het juiste voorop stellen.

De focus op eenvoud en dicht bij de bedoeling blijven vindt z'n oorsprong al in het ontstaan van de JP in 1998. Vanaf het midden van de jaren '90 werkt de rechtsvoorganger van de JP (de ASVZ) vanuit de visie dat er meer centraal georganiseerd moet worden, om vanuit eenheid kracht uit te stralen. De toenmalige 'dochterstichting' ASVZ-JP van den Bent stichting wil het juist eenvoudig houden: zoveel mogelijk in iemands eigen omgeving, dingen in nabijheid en zo lokaal mogelijk

organiseren en werken vanuit een individuele benadering. Die twee bewegingen blijken uiteindelijk niet meer verenigbaar en dat leidt tot een formele afsplitsing op 1 januari 1998.

Tot dit moment – voorjaar 2022 – is die focus op eenvoud en nabijheid niet veranderd. En dat zal in de toekomst ook niet gebeuren, omdat we daar als organisatie écht in geloven. Dat is een stevige basis, dat uitgangspunt vormt onze wortels. Het betekent niet dat we stilstaan. Nee, de JP is als organisatie voortdurend in beweging. Opvallend daarbij is dat die beweging steeds vanuit natuurlijke momenten begint. Niet geforceerd omdat het moet, maar organisch, omdat we dan heel natuurlijk het juiste moment benutten. Het is een kunst om die momenten te herkennen en er ook op te vertrouwen dat ze steeds weer komen. Dat kan onzekerheid met zich meebrengen, want hoe iets precies gaat zijn, weten we op dat moment niet. Het gaat om het kunnen verdragen van het ‘nog niet weten’ en het vertrouwen op een stap in de juiste richting.

Het juiste op de voorgrond houden – de samenwerking tussen cliënt en begeleider dus – vraagt om een voortdurend bewustzijn. Want er zijn altijd ontwikkelingen of belanghebbenden die maken dat de focus op iets anders komt te liggen. Dan vraagt het heel wat stevigheid om het juiste op de voorgrond te houden en bij de eenvoud te blijven. Dat maakt het verschil tussen organisaties die meebewegen in de systeemwereld en organisaties die werken vanuit de leefwereld. Niet per se voor henzelf, maar wel voor dat wat er tussen die cliënt en begeleider gebeurt. En zo ondersteunt de JP al bijna 25 jaar mensen bij leven.